

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (ósma izba)

z dnia 20 października 2022 r. *

Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólna taryfa celna – Nomenklatura scalona –
Klasyfikacja taryfowa – Pozycja 8517 – Podpozycje 8517 70 11 i 8517 70 19 – Anteny do
aparatów routingowych

W sprawie C-542/21

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie
prejudycjalnym, złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (senat sądu najwyższego, Łotwa)
postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2021 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 30 sierpnia
2021 r., w postępowaniu:

„Mikrotikls” SIA

przeciwko

Valsts ieņēmumu dienests,

TRYBUNAŁ (ósma izba),

w składzie: Piçarra (sprawozdawca), pełniący obowiązki prezesa izby, N. Jääskinen i M. Gavalec,
sędziowie,

rzecznik generalny: T. Ćapeta,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawiły:

- w imieniu rządu łotewskiego – J. Davidoviča i K. Pommere, w charakterze pełnomocników,
 - w imieniu Komisji Europejskiej – L. Ozola i M. Salyková, w charakterze pełnomocników,
- podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznik generalnej, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,
wydaje następujący

* Język postępowania: łotewski.

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni podpozycji taryfowej 8517 70 11 Nomenklatury scalonej (zwanej dalej „CN”) zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 254/2000 z dnia 31 stycznia 2000 r. (Dz.U. 2000, L 28, s. 16) (zwanym dalej „rozporządzeniem nr 2658/87”), który to załącznik został zmieniony rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. (Dz.U. 2012, L 304, s. 1) i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. (Dz.U. 2013, L 290, s. 1) (zwanym dalej „załącznikiem I”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy spółką „Mikrotikls” SIA a Valsts ieņēmumu dienests (organem administracji podatkowej, Łotwa, zwanym dalej „organem podatkowym”) w przedmiocie klasyfikacji taryfowej do podpozycji CN 8517 70 19 towarów opisanych jako anteny do routerów.

Ramy prawne

HS

- 3 Zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów (zwany dalej „HS”) ustanowiono na mocy Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, zawartej w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. w ramach Światowej Organizacji Celnej (WCO) i zatwierdzonej – wraz z protokołem zmian do niej z dnia 24 czerwca 1986 r. – w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. 1987, L 198, s. 1). Noty wyjaśniające do HS są opracowywane w ramach WCO zgodnie z postanowieniami tej konwencji.
- 4 Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) pkt 2 konwencji, o której mowa w poprzednim punkcie, każda z umawiających się stron zobowiązuje się do stosowania ogólnych reguł interpretacji HS, a także wszystkich uwag dotyczących sekcji, działów i podpozycji, oraz zobowiązuje się także do tego, że nie będzie modyfikowała ich zakresu.
- 5 Noty wyjaśniające dotyczące pozycji HS 8517 zawierają sekcję II, dotyczącą „pozostałej aparatury do transmisji lub odbioru głosu, obrazów lub innych danych, włączając aparaturę do komunikacji w sieci przewodowej lub bezprzewodowej (takiej jak lokalna i rozległa sieć komputerowa)”. Punkt F tej sekcji wymienia „aparaturę nadawczą i odbiorczą do radiotelefonii i do radiotelegrafii”. Punkt G rzeczony sekcji wymienia „pozostałą aparaturę do komunikacji”, opisaną jako „aparaturę pozwalającą na połączenia z przewodową lub bezprzewodową siecią komunikacyjną [(taką jak lokalna i rozległa sieć komputerowa)] lub transmisję, albo odbiór mowy lub innych dźwięków, obrazów lub innych danych w obrębie takiej sieci”. „Routery” zostały wyraźnie wymienione w pkt 3 tego pkt G.

CN

- 6 Jak wynika z art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 2658/87, ustanowiona przez Komisję Europejską CN reguluje klasyfikację taryfową towarów przywożonych do Unii Europejskiej. W nomenklaturze tej powtórzono pozycje i sześciocyfrowe podpozycje HS, a jedynie cyfry siódma i ósma tworzą podpozycje występujące tylko w CN.
- 7 Zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 2658/87 Komisja przyjmuje każdego roku w formie rozporządzenia pełną wersję CN wraz z odpowiadającymi jej stawkami celnymi zgodnie z art. 1, jako wynik środków przyjętych przez Radę Unii Europejskiej lub przez Komisję. Rozporządzenie to jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie później niż w dniu 31 października i stosuje się je od dnia 1 stycznia roku następnego.
- 8 Z akt sprawy przed Trybunałem wynika, że wersje CN mające zastosowanie w postępowaniu głównym to brzmienie wynikające odpowiednio z rozporządzenia wykonawczego nr 927/2012, które zmieniło CN ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r., oraz z rozporządzenia wykonawczego nr 1001/2013, które zmieniło CN ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r. Przepisy CN mające znaczenie dla sprawy przed sądem krajowym utrzymały jednak to samo brzmienie.
- 9 Zgodnie z ogólnymi regułami interpretacji CN zawartymi w części pierwszej tytułu I sekcji A załącznika I:

„Klasyfikacja towarów w [CN] podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; do celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:

[...]

6. Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wynikających z powyższych reguł, stosując zasadę, że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej”.
- 10 Załącznik I zawiera część drugą, zatytułowaną „Tabela stawek celnych”, obejmującą sekcję XVI, zatytułowaną „Maszyny i urządzenia mechaniczne; sprzęt elektryczny; ich części; urządzenia do rejestracji i odtwarzania dźwięku, urządzenia telewizyjne do rejestracji i odtwarzania obrazu i dźwięku oraz części i wyposażenie dodatkowe do tych artykułów”. Uwaga 2 lit. b) do tej sekcji stanowi:

„Z zastrzeżeniem uwagi 1 do niniejszej sekcji, uwagi 1 do działu 84 i uwagi 1 do działu 85, części maszyn [...] należy klasyfikować zgodnie z następującymi zasadami:

[...]

b) pozostałe części, jeśli nadają się do stosowania wyłącznie lub głównie do określonego rodzaju maszyny lub do pewnej liczby maszyn objętych tą samą pozycją [...], należy klasyfikować wraz z tymi maszynami [...]; jednakże części, które w jednakowym stopniu nadają się do wykorzystania głównie z towarami objętymi pozycją 8517 oraz pozycjami od 8525 do 8528, należy klasyfikować do pozycji 8517 [...].”

- 11 Sekcja ta zawiera dział 85, zatytułowany „Maszyny i urządzenia elektryczne oraz ich części; rejestratory i odtwarzacze dźwięku, rejestratory i odtwarzacze obrazu i dźwięku oraz części i akcesoria do tych artykułów”. Dział ten obejmuje pozycję CN 8517, która przedstawia się w następujący sposób:

Kod CN	Wyszczególnienie	Stawka celna konwencyjna (%)	Uzupełniająca jednostka miary
8517	Aparaty telefoniczne, włączając telefony dla sieci komórkowych lub dla innych sieci bezprzewodowych; pozostała aparatura do transmisji lub odbioru głosu, obrazów lub innych danych, włączając aparaturę do komunikacji w sieci przewodowej lub bezprzewodowej (takiej jak lokalna lub rozległa sieć komputerowa), inna niż aparatura nadawcza i odbiorcza objęta pozycją 8443, 8525, 8527 lub 8528		
[...]	[...]	[...]	[...]
	– Pozostała aparatura do transmisji lub odbioru głosu, obrazów lub innych danych, włączając aparaturę do komunikacji w sieci przewodowej lub bezprzewodowej (takiej jak lokalna lub rozległa sieć komputerowa)		
[...]	[...]	[...]	[...]
8517 62 00	– – Maszyny do odbioru, konwersji i transmisji lub regeneracji głosu, obrazów lub innych danych, włączając aparaty przełączające i routingowe	bez cła	–

8517 69	-- Pozostałe		
[...]	[...]	[...]	[...]
	-- Aparatura odbiorcza do radiotelefonii lub radiotelegrafii		
8517 69 31	---- Odbiorniki przenośne dla systemów przywoławczych, ostrzegawczych	bez cła	p/st
8517 69 39	---- Pozostałe	9,3	p/st
8517 69 90	---- Pozostała	bez cła	–
8517 70	– Części		
	-- Anteny i reflektory anten wszelkich typów; części nadające się do stosowania do nich:		
8517 70 11	--- Anteny do radiotelefonów lub radiotelegrafów	bez cła	–
[...]	[...]	[...]	[...]
8517 70 19	---Pozostałe	3,6	–
8517 70 90	--Pozostałe	bez cła	–

- 12 Noty wyjaśniające do CN są przyjmowane przez Komisję na podstawie art. 9 ust. 1 lit. a) tiret drugie rozporządzenia nr 2658/87, zmienionego rozporządzeniem nr 2658/87. W sprawie będącej przedmiotem postępowania głównego zastosowanie znajdują noty wyjaśniające do CN opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 6 maja 2011 r. (Dz.U. 2011, C 137, s. 1) dotyczące, po pierwsze, podpozycji CN 8517 62 00, która w akapicie drugim pkt 6 wymienia „routery”, a po drugie, podpozycji CN 8517 69 39 i 8517 69 90, z których każda zawiera wykaz aparatury radiotelefonicznej lub radiotelegraficznej wykonującej funkcje odpowiednio odbierania głosu, obrazów lub innych danych oraz emitowania lub przekazywania głosu, obrazów lub innych danych.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 13 W okresie od dnia 7 stycznia 2013 r. do dnia 27 października 2014 r. spółka Mikrotikls deklarowała, że towary przedstawione jako „anteny do routerów i ich części” objęte były dla celów dopuszczenia ich do swobodnego obrotu podpozycją CN 8517 70 11, odnoszącą się do „[a]nten[...] do radiotelefonów lub radiotelegrafów”, przy czym towary te podlegały zastosowaniu stawki celnej przywozowej w wysokości 0%.
- 14 W dniu 29 stycznia 2016 r. organ podatkowy uznał, że wspomnianych towarów, biorąc pod uwagę ich zasadnicze cechy charakterystyczne oraz schemat pozycji CN 8517, w związku z notami wyjaśniającymi do HS, nie można klasyfikować do podpozycji CN 8517 70 11. Według organu podatkowego zarówno CN, jak i HS czynią rozróżnienie pomiędzy aparaturą radiotelegraficzną

lub radiotelefoniczną z jednej strony a routerami z drugiej, przy czym te ostatnie są oddzielnymi urządzeniami komunikacyjnymi skonfigurowanymi do użytku w lokalnych sieciach komputerowych (LAN) lub rozległych sieciach komputerowych (WAN). W konsekwencji anteny routerów i ich części powinny być klasyfikowane do podpozycji CN 8517 70 19 jako „pozostałe” anteny i reflektory antenowe oraz ich rozpoznawalne części i użytkowane wspólnie z tymi urządzeniami, podlegając stawce cła przywózowego w wysokości 3,6%. W związku z tym organ podatkowy zastosował wobec spółki Mikrotikls obowiązek zapłaty należności celnych przywózowych w kwocie głównej 22 493,03 EUR i głównej kwoty podatku od wartości dodanej (VAT) w wysokości 4723,51 EUR, a także nałożył grzywnę i odsetki za zwłokę.

- 15 Spółka Mikrotikls wniosła skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji, a następnie wniosła odwołanie, które Administratīvā apgabaltiesa (okręgowy sąd administracyjny, Łotwa) oddalił wyrokiem z dnia 12 lutego 2018 r. Sąd ten zauważył, że organy celne innych państw członkowskich również klasyfikują anteny do routerów i ich części do podpozycji CN 8517 70 19 oraz że noty wyjaśniające do CN do podpozycji 8517 69 39 i 8517 69 90 potwierdzają, że anteny do radiotelefonii lub radiotelegrafii należy klasyfikować do CN jako odrębne od anten do aparatów routingu.
- 16 Spółka Mikrotikls wniosła skargę kasacyjną od tego wyroku do Augstākā tiesa (Senāts) (senatu sądu najwyższego, Łotwa), sądu odsyłającego, podnosząc, że organ podatkowy i Administratīvā apgabaltiesa (okręgowy sąd administracyjny) naruszyły w szczególności uwagę 2 lit. b) do sekcji XVI załącznika I, podpozycje CN 8517 62 00 i 8517 70 11 oraz noty wyjaśniające do HS i CN dotyczące pozycji 8517.
- 17 Sąd odsyłający uważa, po pierwsze, że routery, takie jak te produkowane przez spółkę Mikrotikls, należą do podpozycji CN 8517 62 00 jako „anteny do aparatów routingu”. Na podstawie uwagi 2 lit. b) do sekcji XVI załącznika I sąd ten rozważa, czy części urządzeń objętych tą podpozycją należy zaklasyfikować razem z tymi urządzeniami do tej samej podpozycji.
- 18 Po drugie, sąd ten stawia sobie pytanie, czy jednak anteny do aparatów routingu należy klasyfikować do podpozycji CN 8517 70 11 jako „anteny do radiotelefonów lub radiotelegrafów”, jak podnosi spółka Mikrotikls, czy też do podpozycji CN 8517 70 19 jako „pozostałe” anteny do urządzeń należących do pozycji CN 8517.
- 19 W tych okolicznościach Augstākā tiesa (Senāts) (senat sądu najwyższego) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy [CN] [...] należy interpretować w ten sposób, że podpozycja 8517 70 11 [CN] może obejmować anteny do aparatów routingu skonfigurowane do korzystania w lokalnych sieciach komputerowych (LAN) lub w rozległych sieciach komputerowych (WAN)?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 20 Poprzez swoje pytanie sąd odsyłający zmierza do ustalenia, czy podpozycję CN 8517 70 11 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona swym zakresem anteny do aparatów routingu, które są skonfigurowane do komunikacji w lokalnych sieciach komputerowych (LAN) lub w rozległych sieciach komputerowych (WAN).

- 21 Na wstępie należy przypomnieć, że zadanie Trybunału związane ze skierowanym do niego pytaniem prejudycjalnym w zakresie klasyfikacji taryfowej polega przede wszystkim na wyjaśnieniu sądom krajowym kryteriów, których zastosowanie pozwoli tym sądom na prawidłowe zaklasyfikowanie spornych produktów w ramach CN, a nie na dokonaniu tej klasyfikacji we własnym zakresie. Kwalifikacja spornych towarów dla celów ich klasyfikacji taryfowej wynika bowiem z ustalenia czysto faktycznego, które nie jest zadaniem Trybunału w ramach odesłania prejudycjalnego (zob. podobnie wyrok z dnia 18 czerwca 2020 r., Hydro Energo, C-340/19, EU:C:2020:488, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 22 Należy również wskazać, że zgodnie z regułą 1 ogólnych reguł interpretacji CN klasyfikacja towarów jest dokonywana zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów tej nomenklatury. W interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone w treści pozycji CN oraz uwag do sekcji lub działów. Przeznaczenie danego produktu może stanowić obiektywne kryterium klasyfikacji, o ile jest ono właściwe dla tego produktu, przy czym wystarczy uwzględnić jego zasadnicze przeznaczenie, a ocena tego, czy dane przeznaczenie jest właściwe dla rzeczonoego produktu, powinna być możliwa na podstawie obiektywnych cech i właściwości tego produktu (zob. podobnie wyroki: z dnia 3 czerwca 2021 r., Flavourstream, C-822/19, EU:C:2021:444, pkt 34; a także z dnia 28 października 2021 r., KAHL i Roeper, C-197/20 i C-216/20, EU:C:2021:892, pkt 31).
- 23 Ponadto Trybunał wielokrotnie orzekał, że pomimo iż noty wyjaśniające do HS i do CN nie mają mocy wiążącej, to jednak stanowią one ważne instrumenty służące zapewnieniu jednolitego stosowania Wspólnej taryfy celnej oraz jako takie stanowią pomocne wskazówki dla jej interpretacji (zob. podobnie wyroki: z dnia 18 czerwca 2020 r., Hydro Energo, C-340/19, EU:C:2020:488, pkt 36; a także z dnia 28 października 2021 r., KAHL i Roeper, C-197/20 i C-216/20, EU:C:2021:892, pkt 32). Noty wyjaśniające do CN nie zastępują not do HS, lecz należy je traktować jako ich uzupełnienie i używać w połączeniu z nimi (wyrok z dnia 13 września 2018 r., Vision Research Europe, C-372/17, EU:C:2018:708, pkt 23 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 24 Ponieważ przedmiotem sporu w postępowaniu głównym jest klasyfikacja taryfowa omawianych towarów w sześć- i ośmiocyfrowych podpozycji CN 8517, należy przypomnieć, że zgodnie z ogólną regułą 6 interpretacji CN taką klasyfikację ustala się zgodnie z treścią tych podpozycji i uwag do podpozycji, przy czym odpowiednie uwagi do sekcji i działów można również brać pod uwagę, chyba że postanowiono inaczej.
- 25 Sąd odsyłający powołuje się na uwagę 2 lit. b) do sekcji XVI załącznika I, aby stwierdzić, że ponieważ routery produkowane przez spółkę Mikrotikls są objęte zakresem podpozycji CN 8517 62 00 jako „[m]aszyny do odbioru, konwersji i transmisji lub regeneracji głosu, obrazów lub innych danych, włączając aparaty przełączające i routingowe”, anteny do routerów należy sklasyfikować do tej podpozycji.
- 26 Z tej uwagi 2 lit. b) wynika, w przypadku gdy części „nadają się do stosowania wyłącznie lub głównie do określonego rodzaju maszyny lub do pewnej liczby maszyn objętych tą samą pozycją”, takie części są zwykle klasyfikowane do pozycji odpowiadającej tym maszynom lub do jednej z pozycji wymienionych w tej samej uwadze (zob. podobnie wyrok z dnia 15 maja 2014 r., Data I/O, C-297/13, EU:C:2014:331, pkt 46).

- 27 Jednakże z pozycji CN 8517 wynika, że części towarów objętych tą pozycją należy klasyfikować do szczególnej podpozycji CN, a mianowicie podpozycji 8517 70, obejmującej „części”. Wynika z tego, że anten do aparatów routingu nie można klasyfikować do podpozycji CN 8517 62 00, do której należą te urządzenia.
- 28 Ponieważ anteny te nie zostały wyraźnie wymienione w żadnej z ośmiocyfrowych podpozycji CN 8517, powstaje pytanie, czy należy je zaklasyfikować jako „anten do radiotelefonów lub radiotelegrafów” w rozumieniu podpozycji CN 8517 70 11, czy też jako „pozostałe” anteny w rozumieniu podpozycji CN 8517 70 19, która ma charakter dopełniająca.
- 29 W celu udzielenia odpowiedzi na to pytanie należy zauważyć, że pojęcie „anten do radiotelefonii lub radiotelegrafii” w rozumieniu pozycji CN 8517 nie obejmuje swym zakresem „anten do aparatów routingu”. Po pierwsze bowiem, urządzenia te są sklasyfikowane, jak wspomniano w pkt 27 niniejszego wyroku, do podpozycji CN 8517 62 00. Po drugie, „[a]paratura odbiorcza do radiotelefonii lub radiotelegrafii” jest zaklasyfikowana, w zależności od przypadku, do podpozycji 8517 69 31 („[o]dbiorniki przenośne dla systemów przywoławczych, ostrzegawczych”) lub do podpozycji CN 8517 69 39 („pozostałe”), podczas gdy „pozostałe” urządzenia radiotelefonii lub radiotelegraficznej, które zapewniają w szczególności funkcje emitowania lub przekazywania głosu, obrazów lub innych danych, należy klasyfikować do podpozycji CN 8517 69 90.
- 30 Ustalenia te znajdują potwierdzenie w notach wyjaśniających do CN. Noty wyjaśniające do podpozycji CN 8517 62 00 wymieniają w drugim akapicie pkt 6 „routery”, podczas gdy noty wyjaśniające do podpozycji CN 8517 69 39 i 8517 69 90 zawierają wykaz aparatury radiotelefonicznej lub radiotelegraficznej wykonującej, odpowiednio funkcje odbierania głosu, obrazów lub innych danych oraz emitowania lub przekazywania głosu, obrazów lub innych danych.
- 31 Podobnie sekcja II not wyjaśniających do pozycji 8517 HS wymienia w pkt F „aparaturę nadawczą i odbiorczą do radiotelefonii i do radiotelegrafii”, a w pkt G „pozostałą aparaturę do komunikacji”, opisaną jako „aparatura pozwalająca na połączenia z przewodową lub bezprzewodową siecią komunikacyjną [(taką jak lokalna i rozległa sieć komputerowa)] lub transmisję, albo odbiór mowy lub innych dźwięków, obrazów lub innych danych w obrębie takiej sieci”, wśród której to aparatury wyraźnie wymienione są „routery” w pkt 3 pkt G.
- 32 Ponieważ podpozycji CN 8517 70 11 nie można interpretować w ten sposób, że obejmuje ona swym zakresem anteny do aparatów routingu, ponieważ nie można utożsamiać tych anten z „antenami do radiotelefonów lub radiotelegrafów”, podpozycję dopełniającą CN 8517 70 19 należy interpretować w ten sposób, że anteny wchodzą w zakres tej ostatniej podpozycji.
- 33 W świetle ogółu przytoczonych powyżej powodów na zadane pytanie należy odpowiedzieć, że podpozycję CN 8517 70 11 należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ona swym zakresem anten do aparatów routingu, które są skonfigurowane do komunikacji w lokalnych sieciach komputerowych (LAN) lub w rozległych sieciach komputerowych (WAN).

W przedmiocie kosztów

- 34 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) orzeka, co następuje:

Podpozycję taryfową 8517 70 11 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 254/2000 z dnia 31 stycznia 2000 r., który to załącznik został zmieniony rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

nie obejmuje ona swym zakresem anten do aparatów routingowych, które są skonfigurowane do komunikacji w lokalnych sieciach komputerowych (LAN) lub w rozległych sieciach komputerowych (WAN).

Podpisy